

STRESZCZENIE

Przedmiot rozprawy doktorskiej stanowi analiza metod przekładu sekwencji intertekstualnych w amerykańskich filmach animowanych.

W części teoretycznej autorka przedstawia koncepcje dotyczące roli tłumacza w kreacji translatu, często ogólnie sprowadzane do teorii egzotyzyacji i domestykacji. Stara się ona w skondensowany sposób przedstawić różnorodne klasyfikacje technik przekładu (dokonane m.in. przez Darbelneta i Vinay'a, Chestermana oraz Newmarka). Następnie, w nawiązaniu do teorii interpretacji, przechodzi do sformułowania głównych założeń teorii refrakcji oraz pojęcia intertekstualności, w bezpośrednim odniesieniu do dzieła filmowego. W oparciu o dorobek badaczy takich jak Kristeva czy Genette stara się ukazać złożoność relacji intertekstualnych.

W części praktycznej pracy przedstawione i opisane zostają zaczerpnięte z korpusu przekłady: onimów, ideonimów oraz środowiskowych odmian języka, ze szczególnym uwzględnieniem ich aspektu intertekstualnego. Autorka odnosi się tu bezpośrednio do postulatu van Poucke'a, tj. liczbowego pomiaru skali adaptacji kulturowej. Sięgając do pierwotnego znaczenia terminu refrakcja, autorka dokonuje próby rozszerzenia proponowanego przez van Poucke'a wzoru podstawowego, w celu zaadaptowania go do założeń teorii stanowiącej oś rozprawy.

W oparciu o dokonane badania, w konkluzji autorka podkreśla zasadność teorii Lefevere'a oraz rosnącą stale rolę tłumacza jako sprawcy refrakcji.

Karolina Jętek